

“Wij zijn op elk dak even trots”

In deze rubriek laat *Roofs* personen van binnen en buiten de dakenbranche aan het woord. De insteek is om de visie en de persoon achter die visie voor het voetlicht te brengen.

Nolanda Klunder

Peter van der Sluis begon twintig jaar geleden als dakdekker bij EgberinkDak in Hengelo en is sinds 1 januari directeur en mede-eigenaar van dat bedrijf. “Dat ik zelf op het dak heb gestaan, wordt positief gewaardeerd. De jongens weten dat ik écht weet waar ik over praat”, vertelt hij.

VAK GELEERD

Van der Sluis kwam bij EgberinkDak via zijn broer Mark. “Mijn broer werkte er indertijd als dakdekker. Later is hij compagnon geworden van Alex Egberink, die het bedrijf had overgenomen van zijn vader. Ik kwam meehelpen als zomerkraacht en na dat vakantiebaantje wilde ik niet meer weg uit de dakenbranche. Het mooie is dat je als dakdekker stap voor stap meer kan en mag doen. In een periode van een half jaar tot een jaar leerde ik de basis, vanwaaruit ik uiteindelijk alles leerde op het dak. Het is prachtig als je op een gegeven moment een eigen dak mag maken: het besef dat je echt een vak hebt geleerd. En verder is het natuurlijk fijn om fysiek en buiten bezig te zijn. Ik waardeerde ook erg de gezelligheid met de andere dakdekkers en het contact met particuliere klanten. Het is heel bevredigend om een mooi stukje werk achter te laten. Daarin gaat EgberinkDak heel ver: we maken daken met heel veel aandacht voor de netheid van het werk. We laten altijd een dak achter dat er fris uitziet.”

Na EgberinkDak werkte Van der Sluis nog als dakdekker bij drie andere werkgevers. “Op een gegeven moment merkte ik dat ik het organiseren van randzaken leuker begon te vinden dan het dakdekken zelf. Toen ik de kans kreeg om een kantoorfunctie te krijgen als werkvoorbereider en planner, greep ik die aan. EgberinkDak had in de tussentijd al een paar keer gebeld of ik misschien terug wilde komen, maar ik zat goed waar ik zat en was trouw aan mijn werkgever.

Totdat die werkgever werd overgenomen door een grotere organisatie, waardoor mijn werk onpersoonlijker werd. Het werd tijd om te gaan praten bij EgberinkDak. Daar kon ik weer in dienst komen, maar nu als bedrijfsleider met uitzicht op het overnemen van aandelen. Dat is nu twee-en-een-half jaar geleden. Sindsdien is het in sneltreinvaart gegaan. Nu ben ik compagnon van Alex Egberink, die overigens óók begonnen is als dakdekker. We zijn geheel verschillende persoonlijkheden maar werken goed samen.”

WIJ-GEVOEL

Wat zijn de plannen van de kersverse directeur? “We hebben het afgelopen jaar een kleine reorganisatie gehad. Nu is het zaak eerst te stabiliseren met de groep.” Het bedrijf heeft 21 werknemers: zestien op het dak, vijf op kantoor. “Nadat mijn broer elders ging werken, moesten Alex en ik met ons tweeën veel ballen hooghouden. Moesten we op zoek naar nieuwe krachten voor op kantoor? We begonnen te inventariseren welke mensen binnen het bedrijf konden en wilden doorgroeien. We voerden gesprekken: wat kan je, wat wil je? **Als gevolg daarvan zijn we nu twee dakdekkers aan het begeleiden naar administratieve functies: één gaat calculator en werkvoorbereider/planner worden en één is inmiddels calculator en groeit door naar een commerciële functie.** Omdat Alex en ik allebei zelf zo’n traject hebben afgelegd, kunnen wij ze goed coachen. Je moet anders gaan denken dan je op het dak gewend was. Dakdekkers denken immers heel praktisch en zijn zich niet altijd bewust van wat er achter de schermen allemaal bij het vak komt kijken.” Een belangrijk doel van de reorganisatie was om het team hechter te maken. “Daarbij wilden we de drempel tussen kantoor en werkvloer weghalen. Zo is er een vlakke organisatie ontstaan, met veel wij-gevoel. We zijn allemaal collega’s, we hebben alleen verschillende taken en verantwoordelijkheden. Als team hebben we service, communicatie en kwaliteit hoog in het vaandel staan.”



Voor de nabije toekomst zijn nieuwe plannen in de maak, vertelt Van der Sluis. "Een vervolgstap zal zijn om ook andere werkzaamheden te gaan verrichten die aansluiten bij ons huidige takenpakket. Maar wat die zijn, dat maken we over een half jaar wel bekend."

VEILIGHEID

"Een heel belangrijke ontwikkeling in de dakenbranche is dat er meer aandacht is gekomen voor de veiligheid van de mensen op het dak", benadrukt Van der Sluis. "Dan heb je het over valbeveiliging, brandveiligheid én arbeidsomstandigheden. Toen ik twintig jaar geleden op het dak werkte, was er vrijwel nooit een lift, nu is die er vaak wel. Dat is erg positief. Verder is het een stabiele branche, met weinig grote veranderingen. De hoofdzaak blijft dat daken waterdicht moeten zijn, of je dat nou doet met bitumen, PVC of EPDM. Multifunctioneel dakgebruik, zoals groenblauwe daken, zie je bij ons in het oosten veel minder dan in de Randstad. Logisch: wij hebben hier veel meer ruimte en meer natuur, we zijn minder genooddaakt om de daken te benutten. We maken met een groendakpartner veel sedumdaken en incidenteel groenblauwe daken, maar dat is maar een klein deel van ons werk. Dat heeft er ook mee te maken dat wij veel voor particulieren doen." EgberinkDak werkt vooral regionaal. "Wij werken voor onze grote opdrachtgevers wel landelijk, maar het grootste deel van ons werk zit hier in de regio Hengelo. Er is zo veel werk, waarom zou je het hele land doorrijden? Rondom de kerk hier is genoeg te doen."

"Een belangrijke ontwikkeling is dat er meer aandacht is voor veiligheid."

"We zijn op al onze projecten even trots", zegt Van der Sluis. "We dekten onlangs voor de gemeente een dak met de vorm van een golf en we maakten met onze groendakpartner een hellend groendak dat schuin de tuin in liep, zulke projecten zijn heel bijzonder. Maar eerlijk gezegd zijn we precies even trots op een eenvoudig keukendak. Een particulier heeft soms moeten sparen voor een dak en is dan dolblij als er weer een mooi, fris, waterdicht dak ligt. Dat doet ons net zoveel als een prestigeproject." ■

PETER VAN DER SLUIS IN ACHT VRAGEN

BURGERLIJKE STAAT? SAMENWONEND.

KINDEREN? TWEE ZOONS (8 EN 11).

WAT DOE JE ALS JE NIET WERKT? IK BESTEED VEEL TIJD AAN DE VOETBAL VAN MIJN TWEE ZOONS: IK STA ZES DAGEN PER WEEK OP OF LANGS HET VELD.

FAVORIETE MUZIEK? IK HEB EEN HEEL BREDE MUZIEKSMAAK, VAN JAREN '60 EN '70 TOT HARDE TECHNO.

FAVORIETE VAKANTIEBESTEMMING? IK HEB NIET ECHT EEN FAVORIETE BESTEMMING, IK KAN ZOWEL VAN ZON - ZEE - STRAND GENIETEN ALS VAN WANDELLEN IN OOSTENRIJK. VAKANTIE IS QUALITY TIME MET HET GEZIN EN WAAR WE DAN ZIJN MAAKT MIJ PERSOONLIJK NIET HEEL VEEL UIT.

FAVORIETE STAD? DURBUY, DIT IS EEN HEEL KLEIN STADJE IN LUXEMBURG... ERG MOOI!

FAVORIETE GEBOUW OF ARCHITECT? DE DOM VAN KEULEN.

WAAR BEN JE IN JE WERK HET MEEST TROTS OP? OP HOE DE REORGANISATIE HEEFT UITGEPAKT. WE HEBBEN NU EEN ONTZZETTEND MOOI TEAM STAAN, ZOWEL OP KANTOOR ALS OP DE WERKVLOER IN DE BUITENDIENST, DAT ECHT ALS TEAM OPEREERT, WAT VOOR ELKAAR OVER HEEFT EN MET ELKAAR MEEDENKT.

Dit artikel kunt u lezen op www.dakwerf.nl